

него за общественѣ-тѣ суммѣ глобѣ по пядесять копѣйки сребърны за всякій пѣтъ.

292. Старшины-тѣ и выборны-тѣ сѣ обязаны не само да удалявать нерадивы-тѣ за свое-то хозяйство, праздно-тѣ и буйны-тѣ отъ тѣя пороцы, но още да ги наказвать съ глобѣ, да ги държатъ на хлѣбъ и водѣ, возъ това да ги принуждавать, както да изоравать и да засѣвать нивы-тѣ си, така и да извършавать и други-тѣ си хозяйственны работы; за подобрь успѣхъ въ това да приставлявать надъ нихъ десятскы.

293. Ако нѣкой подирь нееднократны глобы и побужденія ся яви упоренъ и закоренѣлъ въ лѣность и нераденіе; за такъвъ, съ описаніе-то на негово-то непослушаніе, да ся прѣдставя на началство-то.

294. Колко-то за колонисты съ развратно поведеніе ся постановлявать слѣдующи-тѣ мѣры: 1) Ако единъ колонистъ подирь всички-тѣ мѣры, които ся вземать за да го удържатъ отъ разврата, остане неисправенъ въ поведеніе-то си; то общество-то може да направи мѣрскый приговоръ за исключеніе-то и испѣжданіе-то му изъ колоніѣ-тѣ. Тѣя приговоры ся четѣтъ законны въ такъвъ само случай, кога-то сѣ постановены поше отъ двѣ трети домочадны старѣйшины, които живѣхтъ въ колоніѣ-тѣ. При всичко това, обаче, тѣя приговоры ся разгледвать отъ мѣстно-то колонистско началство, което, кога ся удостовѣри въ точность, че е необходима прѣдложена-та отъ общество-то мѣра, утвърждава ги окончателно. 2) Исключенный изъ общество-то колонистъ, на основаніе на прѣдидущія пунктъ, прѣдава ся въ распоряженіе на гражданско-то началство, което постѣпя съ него по постановены-тѣ въ Устава правила за прѣдупрежденіе и прѣсѣченіе на прѣстѣпленія-та. 3) Домочадіе-то на испѣденныя ако пожелае, може да иде по-